

Predmet C-547/19**Sažetak zahtjeva za prethodnu odluku sastavljen na temelju članka 98.
stavka 1. Poslovnika Suda****Datum podnošenja:**

15. srpnja 2019.

Sud koji je uputio zahtjev:

Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumunjska)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

13. svibnja 2019.

Žalitelji u kasacijskom postupku:

CY

Asociația „Forumul judecătorilor din România”

Druge stranke u postupku:

Inspecția Judiciară

Consiliul Superior al Magistraturii

Înalta Curte de Casație și Justiție

Predmet glavnog postupka

Žalbe koje su u kasacijskom postupku podnijeli Asociația Forumul Judecătorilor din România (udruženje „Forum rumunjskih sudaca”) i CY protiv rješenja Secției pentru judecători în materia disciplinară (u daljnjem tekstu: Vijeće za stegovnu odgovornost sudaca) Consiliula Superior al Magistraturii (Više sudbeno vijeće, Rumunjska; u daljnjem tekstu: VSV) od 28. ožujka 2018. kojim je odbijen zahtjev Foruma rumunjskih sudaca za intervenciju u potporu CY-i te žalba koju je u kasacijskom postupku podnijela CY protiv odluke istog stegovnog suda od 2. travnja 2018. kojom je prihvaćena stegovna mjera koju je protiv nje poduzela Inspecția Judiciară (u daljnjem tekstu: Pravosudna inspekcija) i izrečena joj stegovna sankcija zabrane izvršavanja pravosudne dužnosti.

Predmet i pravna osnova zahtjeva za prethodnu odluku

U skladu s člankom 267. UFEU-a traži se tumačenje članka 2. UEU-a, članka 19. stavka 1. UEU-a i članka 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.

Prethodno pitanje

Treba li članak 2. i članak 19. stavak 1. Ugovora o Europskoj uniji te članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima tumačiti na način da im se protivi intervencija ustavnog suda (tijelo koje prema nacionalnom pravu nije pravosudna institucija) u pogledu načina na koji je vrhovni sud protumačio i primijenio podustavno zakonodavstvo o osnivanju sudskih vijeća?

Navedene odredbe prava Unije

Članak 2. UEU-a i članak 19. stavak 1. UEU-a

Članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima

Navedene nacionalne odredbe

Constituția României (rumunjski Ustav), glava V., naslovljena „Curtea Constituțională” (Ustavni sud), članci 142. do 147. i odjeljak 1. poglavlje VI., naslovljeno „Autoritatea judecătorească” (pravosudno tijelo), iz glave III., pod nazivom „Autoritățile publice” (tijela javne vlasti), članci 124. do 126.

Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii (Zakon br. 317/2004 o Višem sudbenom vijeću), ponovno objavljen u *Monitorul Oficial al României*, dio I., br. 628 od 1. rujna 2012., kako je izmijenjen i dopunjen, članci 1. i 3. te članci 37. do 39., kojima se propisuje da je VSV čuvar neovisnosti pravosuđa te utvrđuju struktura i zadaće VSV-a

Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor (Zakon br. 303/2004 o statusu sudaca i državnih odvjetnika), ponovno objavljen u *Monitorul Oficial al României*, dio I., br. 826 od 13. rujna 2005., kako je naknadno izmijenjen i dopunjen,

- članak 98., kojim se propisuje da suci i državni odvjetnici podliježu stegovnoj odgovornosti zbog povreda obveza koje proizlaze iz obavljanja službe te radnji koje umanjuju ugled pravosuđa;
- članak 99. točka o), prema kojem stegovnu povredu predstavlja nepoštovanje odredbi o nasumičnoj dodjeli predmeta;

- članak 100., kojim se u točki e) propisuje zabrana izvršavanja pravosudne dužnosti kao jedna od stegovnih sankcija koje se mogu izreći sucima i državnim odvjetnicima;
- članak 101., kojim se propisuje da sankcije utvrđene člankom 100. izriču vijeća VSV-a.

Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară (Zakon br. 304/2004 o organizaciji pravosudnog sustava), ponovno objavljen u *Monitorul Oficial al României*, dio I., br. 827 od 13. rujna 2005., kako je naknadno izmijenjen i dopunjen,

- članak 29., kojim se utvrđuju zadaće Colegiula de conducere (u daljnjem tekstu: Upravno vijeće) Înalte Curte de Casație și Justiție (Visoki kasacijski sud, Rumunjska; u daljnjem tekstu: VKS), među kojima je odobravanje Regulamentula privind organizarea și funcționarea administrativă (Uredba o organizaciji i administrativnom poslovanju);
- članci 32. i 33., koji se odnose na vijeća od 5 sudaca, u njihovim naknadnim verzijama koje je u odlomku koji se odnosi na obrazloženje zahtjeva za prethodnu odluku analizirao sud koji je uputio zahtjev.

Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a ICCJ (Uredba o organizaciji i administrativnom poslovanju VKS-a), ponovno objavljena u *Monitorul Oficial al României*, dio I., br. 1 076 od 30. studenoga 2005., kako je naknadno izmijenjena i dopunjena, članci 28. i 29., koji se odnose na vijeća od 5 sudaca i postupak imenovanja sudaca unutar njih

Odluka rumunjskog Ustavnog suda br. 685 od 7. studenoga 2018., objavljena u *Monitorul Oficial al României*, dio I., br. 1021 od 29. studenoga 2018.

Kratak prikaz činjeničnog stanja i glavnog postupka

- 1 Vijeće za stegovnu odgovornost sudaca VSV-a prihvatilo je odlukom od 2. travnja 2018. stegovnu mjeru koju je protiv CY-e, sutkinje Curtee de Apel București (Žalbeni sud u Bukureštu, Rumunjska), poduzela Pravosudna inspekcija zbog stegovne povrede propisane člankom 99. točkom o) Zakona br. 303/2004 te joj je izreklo stegovnu sankciju zabrane izvršavanja pravosudne dužnosti.
- 2 Stegovni sud smatrao je da je CY, koja je na raspravi od 22. siječnja 2016., nakon što je imenovana da sudjeluje na raspravi u predmetu o kojem odlučuje sudsko vijeće, iako je sudac zadužen za predmet o kojem je riječ pokrenuo istragu sve do rasprave od 30. listopada 2015. (nakon što su se saslušali optuženici te se odobrilo pribavljanje dokaza), odobrila dodatnu raspravu i na taj način nezakonito vijećala o predmetu dopunivši dokaze, izmijenivši pravnu kvalifikaciju, uzevši dodatne izjave optuženika i svjedoka, odobrivši raspravu te, naposljetku, donijevši

- prvostupanjsku presudu, počinila stegovnu povredu propisanu člankom 99. točkom o) Zakona br. 303/2004 s obzirom na to da su ozbiljno prekršene odredbe o nasumičnoj dodjeli predmeta.
- 3 Stegovni sud je rješenjem od 28. ožujka 2018. odbio kao nedopušten uzgredan zahtjev Foruma rumunjskih sudaca za intervenciju na strani CY-e smatrajući da u tom pogledu nije dokazano postojanje stvarnog i trenutačnog interesa.
 - 4 Forum rumunjskih sudaca i CY podnijeli su žalbe protiv rješenja od 28. ožujka 2018., a CY je podnijela žalbu protiv sudske odluke od 2. travnja 2018.; VKS, sud koji je uputio zahtjev za prethodnu odluku, spojio je te žalbe.
 - 5 Odlukom Ustavnog suda br. 685/2018 od 7. studenoga 2018. (u daljnjem tekstu: Odluka br. 685/2018) prihvaćena je tužba koju je podnio Predsjednik Vlade Rumunjske te je utvrđeno da postoji pravni spor ustavne prirode između Parlamenta, s jedne strane, i VKS-a, s druge strane, koji je nastao na temelju odluka Upravnog vijeća VKS-a, počevši od Odluke br. 3/2014, u skladu s kojima se, suprotno onome što se predviđa člankom 32. Zakona br. 304/2004, kako je izmijenjen i dopunjen Legeom nr. 255/2013 (Zakon br. 255/2013), ždrijebom imenovalo tek četiri od pet članova vijeća od pet sudaca. Određeno je da VKS što je prije moguće ždrijebom imenuje sve članove vijeća od 5 sudaca.
 - 6 Nakon te su se odluke, na temelju Odluke Upravnog vijeća VKS-a br. 137 od 8. studenoga 2018., 9. studenoga 2018. ždrijebom imenovali članovi vijeća od 5 sudaca za 2018. godinu.
 - 7 Nakon što je 29. studenoga 2018. objavljena Odluka br. 685/2018, Vijeće VSV-a za stegovnu odgovornost sudaca donijelo je odlukom br. 1367 od 5. prosinca 2018. odredbe „kojima se osigurava usklađenost sa zahtjevima navedenima u Odluci br. 685/2018”.
 - 8 Kako bi se uskladilo s odlukom Vijeća VSV-a za stegovnu odgovornost sudaca br. 1367 od 5. prosinca 2018., vijeće pred kojim se vodi predmet, u sastavu utvrđenom Odlukom Upravnog vijeća VKS-a br. 137 od 8. studenoga 2018., odredilo je rješenjem od 10. prosinca 2018. brisanje tog predmeta iz upisnika radi njegove nasumične dodjele vijeću u sastavu koji će se utvrditi ždrijebom u skladu s pravilima koja je VSV usvojio prethodno navedenom odlukom.
 - 9 U sjedištu VKS-a ždrijebom su 13. prosinca 2018. izabrani članovi vijeća od pet sudaca za 2018. u skladu s odlukom Vijeća VSV-a za stegovnu odgovornost sudaca br. 1367 od 5. prosinca 2018. dakle ovaj predmet nasumično se dodijelio Vijeću br. 3 za građanskopravne predmete u sastavu od pet sudaca (vijeće koje je uputilo zahtjev za prethodnu odluku).
 - 10 U spojenim predmetima žaliteljica u kasacijskom postupku pozvala se u svojim prigovorima na nezakonitost sastava sudskih vijeća (smatrajući da je spis trebao biti proslijeđen sastavu suda utvrđenom za 2019.), nezakonitost odluka Vijeća VSV-a za stegovnu odgovornost sudaca br. 1367 od 5. prosinca 2018. i br. 1535

od 19. prosinca 2018. te odluka Upravnog vijeća VKS-a br. 2/2019, br. 157/2018 i br. 153/2018, na nezakonitost zastupanja Pravosudne inspekcije te na neustavnost odredbi članka 32. Zakona br. 304/2004 i Ordonanțe Guvernului nr. 77/2018 (Zakonodavna uredba br. 77/2018).

- 11 CY, žaliteljica, je 11. veljače 2019. uložila u spis prijedlog zahtjeva za prethodnu odluku radi prethodne odluke Suda.

Bitni argumenti stranaka u glavnom postupku

- 12 CY tvrdi da je Ustavni sud prekoračio svoju nadležnost i povrijedio njezino pravo na pošteno suđenje. Naime, prema njezinu mišljenju, da Ustavni sud nije intervenirao u rad vrhovnog suda, ne bi se povrijedilo načelo kontinuiteta sastava suda te bi se predmet 2019. pravilno dodijelio jednom od vijeća u sastavu od pet sudaca u skladu s člankom 32. Zakona br. 304/2004.
- 13 Osim toga, navodi da je Legeom nr. 207/2018 (Zakon br. 207/2018) o izmjeni Zakona br. 304/2004 nacionalni zakonodavac utvrdio da u vijećima pred kojima se vode predmeti u vezi s odgovornosti sudaca sudjeluju isključivo suci specijalizirani u tom području. Smatra da sudjelovanje sudaca koji se nisu specijalizirali u području odgovornosti sudaca predstavlja povredu zakonskih odredbi, što dovodi do toga da se uspostavlja sud koji nije u skladu s jamstvima propisanim zakonom.
- 14 Ističe da se nizom administrativnih odluka VSV-a odlučilo da se, s jedne strane, osnuje tri vijeća u sastavu od pet sudaca, a, s druge strane, da i dalje, čak i tijekom 2019., postoje vijeća imenovana ždrijebom 13. prosinca 2018. iako se nacionalnim pravom predviđa da se za tekuću godinu sastav vijeća od pet sudaca utvrđuje ždrijebom početkom godine. Smatra da nastavak rada sudskog vijeća nakon roka propisanog zakonom predstavlja povredu članka 6. stavka 1. Europske konvencije o ljudskim pravima i, posljedično, članka 47. Povelje, što utječe na članak 2. UEU-a.
- 15 Tvrdi da je VSV, koje je upravno tijelo, nalaganjem određenog postupanja vrhovnom sudu povrijedio načela vladavine prava ugrožavajući neovisnost i nepristranost prilikom izvršavanja pravosuđa, koje je uvijek dužan poštovati sud predviđen zakonom.

Kratak prikaz obrazloženja zahtjeva za prethodnu odluku

- 16 U uvodu obrazloženja zahtjeva za prethodnu odluku sud koji je uputio zahtjev izložio je razvoj zakonskih odredbi o vijećima u sastavu od pet sudaca.
- 17 Vijeća u sastavu od pet sudaca bila su prvi put uvedena u nacionalno zakonodavstvo Legeom nr. 202/2010 (Zakon br. 202/2010), kojim su izmijenjeni članci 32. i 33. Zakona br. 304/2004. Ta su se vijeća u kaznenim i nekaznenim

stvarima organizirala odvojeno od vijeća VKS-a te imaju ulogu suda koji obavlja sudski nadzor u okviru vrhovnog suda. Predsjednik VKS-a imenovao je članove vijeća na početku svake godine, a upravljanje njima osiguravali su predsjednik i potpredsjednik VKS-a ili predsjednik vijeća.

- 18 Izmijenivši Uredbu o organizaciji i administrativnom poslovanju VKS-a, Upravno vijeće VKS-a propisalo je Odlukom br. 24 od 25. studenoga 2010. pravilo prema kojem se četiri člana vijeća od pet sudaca, osim predsjednika, ne imenuje diskrecijski, nego nasumično pomoću ždrijeba.
- 19 Zakonom br. 255/2013 izmijenjen je članak 32. Zakona br. 304/2004 o organizaciji pravosudnog sustava, kojim se zakonski propisuje pravilo o imenovanju članova vijeća od pet sudaca ždrijebom.
- 20 S obzirom na očite neusklađenosti članka 32. stavka 5. Zakona br. 304/2004, prema kojem „vijećem od pet sudaca predsjednik ili potpredsjednik VKS-a, ako čine sastav vijeća u skladu sa stavkom 4., odnosno predsjednik kaznenog vijeća ili najstariji član, ovisno o slučaju”, s člankom 33. stavkom 1. istog zakona, kojim se propisuje da „predsjednik VKS-a ili, u njegovoj odsutnosti, potpredsjednik predsjednika općom sjednicom, vijećem od pet sudaca ili bilo kojim sastavom unutar vijeća ako sudjeluje u donošenju odluke”, Upravno vijeće VKS-a donijelo je 28. siječnja 2014. odluku br. 3 o izmjeni i dopuni Uredbe o organizaciji i administrativnom poslovanju VKS-a, kojom je utvrđeno da *vijećima od pet sudaca predsjedaju, ovisno o slučaju, predsjednik, potpredsjednici, predsjednik kaznenog vijeća ili najstariji član*, te da se ždrijeb u slučaju tih vijeća odnosi isključivo na ostala četiri člana.
- 21 Zakonom br. 207/2018, kojim je izmijenjen članak 32. Zakona br. 304/2004, zadržano je pravilo prema kojem Upravno vijeće VKS-a na početku svake godine odobrava broj i sastav vijeća od 5 sudaca te su se uklonile prijašnje nepreciznosti propisujući da se imenovanje ždrijebom mora odnositi na sve članove vijeća od pet sudaca.
- 22 Nakon te je zakonodavne izmjene Upravno vijeće VKS-a donijelo 4. rujna 2018. odluku br. 89/2018 navodeći da se „*analizirajući odredbe članka 32. Zakona br. 304/2004 [...] u pogledu djelovanja vijeća od pet sudaca, većinom glasova utvrđuje da odredbe novog zakona predstavljaju pravila o organizaciji sastava suda s posebnim uređenjem, koji se uspostavljaju ,na početku svake godine’, te se, u slučaju da ne postoje prijelazna pravila, primjenjuju od 1. siječnja 2019.*”.
- 23 U tom je kontekstu Ustavni sud, kojem se 2. listopada 2018. obratio Predsjednik Vlade Rumunjske, donio odluku br. 685/2018 u kojoj je, među ostalim, utvrdio da je, „*s obzirom na protuustavno postupanje Upravnog vijeća VKS-a koje ne pruža jamstva što se tiče pravilnog ponovnog uspostavljanja pravnog okvira za rad vijeća od pet sudaca, obveza Vijeća za stegovnu odgovornost sudaca [VSV] da na temelju svojih ustavnih i pravnih ovlasti [...] utvrdi načelna rješenja u pogledu sastava sudskih vijeća propisanog zakonom te jamči njihovu primjenu*”.

- 24 Nakon te je odluke VSV donio odluke br. 1367 od 5. prosinca 2018. i br. 1535 od 19. prosinca 2018. VKS je na temelju tih odluka ždrijebom imenovao nova sudska vijeća za odlučivanje u predmetima u 2018. te se njihova djelatnost nastavila i u 2019., iako za dodijeljene predmete do kraja 2018. nije postojala nikakva mjera, s obzirom na to da je napuštena sudska praksa vrhovnog suda koja je do tada postojala, a u skladu s kojom se, u slučaju da vijeće u sastavu utvrđenom za jednu godinu nije poduzelo nikakve mjere u predmetnom slučaju do kraja godine, sastav tog vijeća mijenja i predmet se dodjeljuje sucu imenovanom ždrijebom za novu kalendarsku godinu.
- 25 Sud koji je uputio zahtjev za prethodnu odluku navodi da u predmetnom slučaju proizlaze brojni problemi u pogledu usklađenosti intervencije Ustavnog suda s člancima 2. i 19. UEU-a i člankom 47. Povelje.
- 26 Prvi je problem status Ustavnog suda i njegov položaj u strukturi državnih tijela. Naime, Ustavni sud nije pravosudna institucija jer nije dio pravosuđa, a politički čimbenik ima važnu ulogu u imenovanju njegovih članova s obzirom na to da se člankom 142. stavkom 3. rumunjskog Ustava propisuje da „*tri suca imenuje Zastupnički dom, tri Senat te tri predsjednik Rumunjske*”. Stoga je šest članova tijela koje je trebalo odlučivati o pitanju postojanja ustavnog sukoba između sudske i zakonodavne vlasti imenovala zakonodavna vlast, dok sudska vlast nije sudjelovala u uspostavi tijela koje je riješilo sukob.
- 27 Drugi problem koji je proizašao iz postupka utvrđivanja ustavnopravnog sukoba odnosi se na osobe koje mogu pokrenuti taj postupak. U skladu s člankom 146. točkom d) rumunjskog Ustava, postupak se pokreće isključivo na zahtjev predsjednika Rumunjske, jednog od predsjednika dvaju domova, predsjednika vlade ili predsjednika VSV-a.
- 28 S obzirom na vrlo nejasnu razliku između nezakonitosti akta i ustavnog sukoba sa zakonodavnom vlasti postoje uvjeti u pogledu pokretanja upravnog spora za ograničenu kategoriju pravnih subjekata ili usporednih pravnih sredstava u odnosu na ona predviđena u okviru pravosudnih institucija.
- 29 Može se tvrditi da se u predmetnom slučaju radi o javnim tijelima čiji su ciljevi od javnog interesa, ali se, s druge strane, mora napomenuti da su, izuzev predsjednika VSV-a, ostale ovlaštene osobe politička tijela. Povezujući taj aspekt s političkim sudjelovanjem u imenovanju članova Ustavnog suda, stvoreni su uvjeti da se taj nedostatak iskoristi za utjecaj na pravosuđe u političke svrhe ili u interesu određenih politički utjecajnih ljudi. Sud koji je uputio zahtjev za prethodnu odluku u tom kontekstu ističe da je predsjednik vlade intervenirao Odlukom br. 685/2018 u trenutku kada je predsjednik Zastupničkog doma, koji je također predsjednik vladajuće stranke, bio optuženik u kaznenom postupku koji se vodio pred kaznenim vijećem od pet sudaca.
- 30 Treći problem odnosi se na razliku između „*nezakonitosti*” akta/intervencije i „*ustavnog sukoba*” između sudske i zakonodavne vlasti. U skladu sa sudskom

praksom Ustavnog suda, „pravni sukob ustavne prirode’ između sudske i zakonodavne vlasti koji nije definiran Ustavom ili zakonodavstvom”, pretpostavlja konkretne akte ili konkretne radnje kojima jedno ili više tijela preuzima ovlasti, zadaće ili ovlasti koje prema Ustavu pripadaju drugim javnim tijelima ili propuštanje javnih tijela koje se sastoji u proglašavanju nenadležnosti ili odbijanju poduzimanja određenih radnji koje spadaju u njihove obveze.

- 31 Sud koji je uputio zahtjev za prethodnu odluku smatra da su problematični načini na koje se ta općenita razmatranja primjenjuju na pravni sukob ustavne prirode sa zakonodavnom vlasti. Na pravosudnim je institucijama da u svojim sudskim ili administrativnim aktivnostima tumače i primjenjuju zakonodavne akte koje je donio zakonodavac. Međutim, neusklađenost između tumačenja sudova i volje zakonodavca predstavlja sadržaj pojma „nezakonitosti”. Sudska odluka koja nije u skladu sa zakonom nezakonita je odluka, a upravni akt koji nije u skladu sa zakonom nezakonit je akt te nije izraz „pravnog sukoba ustavne prirode sa zakonodavnom vlasti”. Pravni lijekovi u takvim su slučajevima upotreba pravnih sredstava ili, ovisno o slučaju, pokretanje upravnog spora.
- 32 Ustavni sud prigovara VKS-u da je Upravno vijeće i u trenutku donošenja Odluke br. 3/2014 i u trenutku donošenja Odluke br. 89/2018 preuzelo zadaće tumačenja, koje spadaju u sudsku djelatnost i koje pripadaju sudskim vijećima te prigovara i zbog činjenice da je tumačenje zakonskih odredbi od strane Upravnog vijeća bilo u suprotnosti s voljom zakonodavca. Ustavni sud smatra da takvo postupanje vrhovnog suda predstavlja zlouporabu.
- 33 Sud koji je uputio zahtjev za prethodnu odluku ističe da je, s jedne strane, teško razumjeti ocjenu prema kojoj je Upravno vijeće preuzelo zadaće tumačenja, koje pripadaju sudskim vijećima. Jasno je da se, s obzirom na činjenicu da Upravno vijeće ima zakonsku zadaću uspostavljanja vijeća od pet sudaca, ta zadaća mogla ispuniti isključivo na temelju tumačenja relevantnih pravnih odredbi. Tumačenje članka 32. Zakona br. 304/2004 nije se moglo prepustiti diskreciji sudskih vijeća jer je kronološki trebalo prvo uspostaviti ta vijeća, što je u nadležnosti Upravnog vijeća.
- 34 Upravno vijeće objektivno nije moglo izabrati hoće li tumačiti odredbe članka 32. Zakona br. 304/2004, nego je imalo tek izbor između različitih tumačenja tog zakonodavnog teksta.
- 35 Što se tiče tumačenja za koje se odlučilo Upravno vijeće u odnosu na Odluku br. 3/2014, ne može se osporiti nepreciznost članka 32. stavka 5., u verziji utvrđenoj Zakonom br. 255/2013, čije doslovno tumačenje nije bilo prihvatljivo jer bi dovelo do različitog režima u pogledu položaja, s jedne strane, predsjednika i potpredsjednika VKS-a, te, s druge strane, položaja predsjednika kaznenog vijeća i najstarijeg člana. Činjenica da se upravno vijeće vrhovnog suda u kontekstu u kojem pravilo nije bilo jasno i zahtijevalo je usklađivanje proturječnih odredbi odlučio za konzervativno tumačenje kojim se dala prednost smislu zakona koji je

najbliži prijašnjem zakonodavnom rješenju ne može predstavljati namjerno negiranje volje zakonodavca.

- 36 Uostalom, Ustavni sud tek je tumačenju vrhovnog suda suprotstavio vlastito rješenje usklađivanja nejasnih zakonskih odredbi proširujući i na predsjednika kaznenog vijeća pojašnjenje zakonodavca u pogledu predsjednika i potpredsjednika VKS-a.
- 37 Nakon što je naveo da tumačenje Ustavnog suda u pogledu članka 32. Zakona br. 304/2004, u verziji koja je bila na snazi nakon donošenja Zakona br. 207/2018, nije razumljivo, sud koji je uputio zahtjev za prethodnu odluku ističe da ništa ne upućuje na „nasilni stav” vrhovnog suda i „sustavno protivljenje” volji zakonodavca. Sâma činjenica da je u kontekstu u kojem zakonodavac četiri godine nije intervenirao kako bi pojasnio svoju volju vrhovni sud djelovao u skladu s prvobitnim tumačenjem ne može se miješati sa *sustavnim* stavom da se proturječi volji zakonodavca.
- 38 Sud koji je uputio zahtjev za prethodnu odluku to pojašnjava s obzirom na to da je Ustavni sud temeljio razliku između nezakonitosti i ustavnog sukoba sa zakonodavnom vlasti na pretpostavci da se namjerno i sustavno povrijedila volja zakonodavca. Ustavni sud navodi „sustavno oslanjanje VKS-a na temeljne pretpostavke koje su u suprotnosti s načelom diobe vlasti u državi”.
- 39 Od Suda se u okviru zahtjeva za prethodnu odluku ponajprije traži tumačenje pojma „vladavina prava”, na kojem se temelji članak 2. UEU-a s obzirom na članak 19. UEU-a i članak 47. Povelje, na temelju kojeg se utvrđuje može li se u situaciji poput one u predmetnom slučaju aktivnost vrhovnog suda države članice nadzirati i sankcionirati intervencijom tijela poput rumunjskog Ustavnog suda.
- 40 Osim toga, uzimajući u obzir da je Ustavni sud, iako nije dio sustava pravosudnih institucija i nema sudske zadaće, odredio prijenos ovlasti koje u skladu sa zakonom ima VKS s pravosudne institucije na VSV, sud koji je uputio zahtjev za prethodnu odluku navodi da arbitrarna intervencija kojom se nadzire zakonitost rada VKS-a i kojom se zamjenjuju legitimni sudski postupci (upravne tužbe, postupovni prigovori u okviru sudskih postupaka itd.) može imati negativan učinak ne samo na neovisnost pravosuđa, nego i na temelje vladavine prava, ovisno o smislu koji Sud Europske unije prida tom pojmu na kojem se temelji članak 2. UEU-a.